İşçi Bülteni Özel Sayı 367

Topkapı İşçi Bülteni

Topkapı İşçi Derneği'nin 1. Genel Kurulu toplanıyor!

İnsanca çalışmak ve yaşamak için haydi Genel Kurul'a!

İşçi arkadaşlar,

Topkapı İşçi Derneği, 1. Olağan Genel Kurulu'nu topluyor. Bunun Topkapı işçisi için anlamı ve değeri büyük. Çünkü Genel Kurul, İşçi Derneği'nin artık emekleme çağından çıkıp ayakları üzerinde durmaya ve yürümeye başladığını gösteriyor. Varılan bu nokta Topkapı işçisinin kazanımı ve başarısıdır. Oldukça zor bir zamanda, kıt kaynaklarla yola çıkan Topkapı işçisi, tüm güçlüklere göğüs germeyi bilmiştir. İşçi Derneği'ni yaşatmış, onu ayakta tutmuş ve bu günlere getirmiştir. İşçi Derneği bugün artık 1. Olağan Genel Kurulu ile birlikte varlığını, gücünü ve dayanıklılığını göstermiş-kanıtlamıştır.

Derneğin doğması kadar bugün 1. Genel Kurul'unu toplayacak kadar olgunlaşması da tesadüf değildir. Çünkü, her geçen gün her birimizin etinde ve kemiğinde hissettiği gibi İşçi Derneği'ne su gibi ekmek gibi ihtiyacımız var. Özellikle krizin faturasının işçilere kesildiği, dalga dalga işçi kıyımlarının yaşandığı, işçilerin bir kağıt mendil gibi kullanılıp sokağa atıldığı, ücretlerinin ödenmediği bugünkü şartlarda birçok işçinin söylediği gibi; iyi ki İşçi Derneği var!

İşsizliğin, sigortasız ve güvencesiz çalışmanın, işçi hayatına beş kuruş değer verilmeyen çalışma şartlarının olduğu bir ortamda işçinin dernekten başka dostu yok. Başı sıkışan, ücreti ödenmeyen, işsiz kalan işçi artık çaresiz değil! En zor anında derneğinin kapısını çalıyor, yalnız ve çaresiz olmadığını görüyor. Birlik ve dayanışmanın gücüyle tanışıyor.

Arkadaşlar,

İşçi Derneği, bir avuç işçi tarafından sırtlanarak bu aşamaya getirildi. Ama daha yolun başındayız. Dernek çatısı altında daha fazla işçinin bir araya gelmesi, omuz omuza vermesiyle çok daha büyük işler başaracağız. Böylelikle bugün bir hiç olarak görülen, ezilen ve horlanan işçi, kendi geleceğinin efendisi olacak. İnsanca yaşama ve çalışma koşullarının önünü açılacak.

Genel Kurulumuz bu yolda attığımız güçlü bir adım olmalı. Genel Kurul'da bir araya gelerek hem bu güne kadar yaptıklarımızı değerlendirerek hatalarımızı ve eksikliklerimizi tespit etmeli, hem de geleceğimizi birlikte kurmak için neler yapacağımızı konuşmalıyız. Sorunlarımızın ağırlaştığı bir dönemde "ortak sorunlarımıza ortak çözümler" aramalıyız. Derneği kurmuş olmanın güveniyle bundan böyle derneğe de dayanarak geleceğimizi birlikte kurmanın adımlarını atmalıyız.

Bu hedeflerle tüm işçi arkadaşlarımızı Genel Kurul'a katılmaya, çalışmalarına güç katmaya ve dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz.

Genel Kurul'a giderken İşçi Derneği neler yaptı?

Topkapı İşçi Derneği kuruluşundan bu güne Topkapı'daki çalışma koşulları ile ilgilenmeyi öncelikli olarak iş edindi. Sigortasız işçi çalıştırmanın uzun süreli (10-12 saat) çalışmanın üstüne yürüdü, kampanyalar düzenledi.

Özellikle metal, matbaa, cam, plastik ve gıda sektörlerinde işyeri adı belirterek kapsamlı çalışmalar yaptı ve buralardaki birçok sorunun çözülmesini sağladı.

Sendikasız büyük işyerlerinde sendikalaşmayı sağlamak için çalışma yürüttü. Sendikalı işyerleriyle ortak mücadelenin imkanlarını yaratmaya çalıştı.

Birçok işçiye işe girişte yardımcı oldu.

İşçi sorunrlarında hukuki danışmanlık hizmeti sundu, hukuki müdahalelerde bulundu.

Sosyal ve kültürel etkinlikler düzenledi.

Şimdi daha güçlü yürümenin azmi ve heyecanı ile 1. Genel Kurulumuzu topluyor, dostlarımızı ve tüm çalışanları davet ediyoruz.

Bir Ülker işçisi anlatıyor...

Sorunlarımızı çözecek olan bizleriz!

Merhaba arkadaşlar,

Geçen sayımızda Ülker'deki trafik sorununa değinmiştik. Bültenimizin yayınından sonra Ülker yönetimi servislerin kalkış noktalarında değişiklik yaptı. Küçük servisler caminin yanındaki alanda toplanırken büyük servisler içeri alındı. Böylelikle karşıdan karşıya geçerken yaşadığımız tehlike ortadan kalkmış oldu.

Demek ki bazı şeyleri düzeltmek bu kadar kolaymış. Peki, ama neden bu kadar beklenildi? Neden bu arada kazalar olurken ve her gün bir yeni kazaya davetiye çıkarırken bu düzenleme yapılmadı? Görülmediğinden mi, yoksa bilinmediğinden mi? Sanmıyoruz. İşçilerin hayatlarına değer verilmediğinden, önemsenmediğinden yapmıyorlar.

Elbette bültende sorunun dile getirilmesinden sonra çözülmesi önemli ama daha çok sorunumuz var. Uzun çalışma saatleri, yoğun çalışma, düşük ücretler, düzensiz mesailer, vs. vs. bu sorunlar da çözülmeyi bekliyor.

Servis noktalarının değiştirilmesi aslında sorunlarımızı nasıl çözeceğimizi de gösteriyor. Görmezden gelmemeli, susmamalıyız. Sendika temsilcilerini beklememeliyiz. Sorunlarımızı tartışmalı, konuşmalı, bir araya gelerek isteklerimizi belirtmeliyiz.

Sonuçta Ülker bugün bu noktada ise bizlerin sayesindedir. Konuşmak, yazmak, istemek bizim hakkımızdır. Bu hakkımızı kullanmalıyız!

Emekçiler, faturayı ödememek için yürüdü!

"Krizin faturasını ödemeyecceğiz!" diyerek mücadeleyi yükseltme çağrısı yapan Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu ile krize karşı kampanya başlatan DİSK, İGDAŞ bölge müdürlüğü önünde eylem yaptılar.

12 Kasım günü İGDAŞ Bölge Müdürlüğü önünde toplanan Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu "Krizin sorumlusu biz değiliz faturasını ödemeyeceğiz!" pankartıyla eyleme yer alırken, diğer sendikalar ise kendi pankartlarıyla sıralandılar.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu adına konuşma yapan Levent Dokuyucu, ekonomik krizin ilk belirtilerinin işten atmalar ve hak gasplarıyla açığa çıktığını belirterek Türkiye genelinde de işten çıkarmaların yaşandığını, saldırılara karşı direnişlerin olduğunu söyledi. İşçileri ve emekçileri krizin faturasını ödemeyi reddetmek için mücadeleye çağıran platform zamlara, işten atmalara, yoksulluğa karşı mücadeleye devam edileceğini açıkladı.

DİSK adına yapılan açıklamada ise

'-Doğalgaza yapılan zamlar geri alınsın!

'-Elektriğe zam yapılmasın!'

'-Kriz nedeniyle işten atılmalara karşı yasal önlemler alınsın' talepleri sıralanarak Kasım ayının ikinci yarısında netleşecek bir eylem takvimiyle kampanya yürüteceklerini söylediler.

Eylemde taşınan dövizlerde doğalgaz zamlarının geri çekilmesi istenirken "Krizin faturasını yaratanlar ödesin" sloganı öne çıktı.

Metal işçileri MESS'in kapısına dayandı!

Metal işkolunda devam eden TİS görüşmelerinde uyuşmazlık zaptı tutan DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası 11 Kasım günü Metal Sanayicileri Sendikası'nın (MESS) kapısına dayandı. Gebze, Kartal ve Avrupa Yakası'ndan gelen metal işçileri "MESS dayatmalarına hayır / Birleşik Metal-İş" pankartını açarak bina önüne coşkulu ve militan sloganlarla yürüdüler.

İşçiler yolu araç trafiğine kapatarak yürüdü. Eylemde "MESS, MESS şaşırma sabrımızı taşırma!", "Direne direne kazanacağız!", "Geliyor geliyor genel grev geliyor!", "Krizin faturası patronlara!", "Metal işçisi köle değildir!", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız!", "İşten atmalar yasaklansın!" sloganları sıklıkla atıldı.

Yürüyüş boyunca metal işçilerine seslenen Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar, "Krizin faturasını metal işçilerine kesmeye çalışan patronlara karşı üretimden gelen gücümüzü kullanmaya hazırlanıyoruz!" çağrısında bulundu. Atar'ın "Mücadeleye hazır mısınız?" sorusu metal işçileri tarafından "hazırız!" biçiminde yanıtlandı. 'Ya bu teklifleri değiştirirsiniz ya da grevde görüşürüz!' diyen işçiler eylemlerini "Bu kavgaya girdik geri dönüş yok!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!" sloganlarıyla sona erdirdiler.

Matbaa işçisinin sıkıntıları büyüyor...

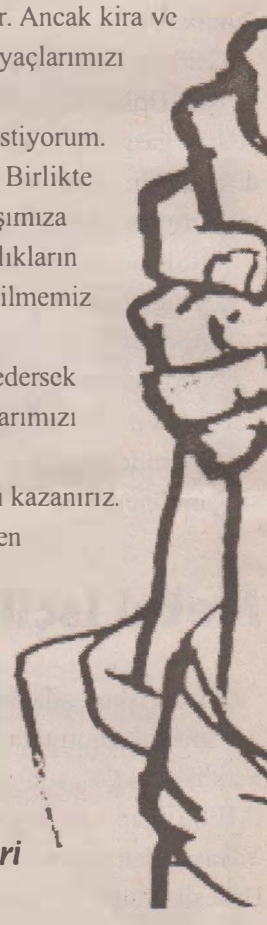
İşçi Derneği izlememiz gereken yolu gösteriyor!

Ben bir matbaa işçisiyim. Topkapıda 2. Matbaacılar Sitesinde çalışıyorum. Size kendi koşullarımızdan bahsetmek istiyorum. Bizim yaşadığımız sorunları başka sektörlerin de yaşadığını çok iyi biliyorum. Yaşadığımız en büyük sıkıntılardan biri çalışma saatlerinin fazla olması, bunun yanında fazla mesai yapmamız. kendimize ayıracak zamanımızın kalmamasıdır. Çalıştığımız ortamda artık kişi başına makine düşüyor. Eskiden ofsette çalışan ustayla beraber en az iki çırak çalışıyordu. Şimdi ise bir usta bütün işleri tek başına yapmak zorunda kalıyor. İşlerin ardı arkası kesilmiyor ve buna rağmen çalışmadığımızı, daha çok çalışmamız gerektiğini söylüyorlar. Bütün işler acildir. Her zaman iş biter ve bir hafta bekler, yine de acildir. Çay molası yok. Makinenin başında fırsat bulursan içersin. Yemek molası da yok artık. Makina durmayacak diyor patron. Ayrıca iş hatayı da kabul etmiyor. Bozulan iş varsa eğer o ay maaşlara mutlaka yansıtılıyor. Yani bizden kesiliyor.

Bütün arkadaşlar bu duruma tepkili ama iş hakkını almaya gelince herkes birer patron yalakası kesiliyor. Çünkü işten atılma korkusu var herkeste. Zaten son zamanlarda bu krizin etkisiyle kağıda gelen zam matbaaaları büyük oranda etkiledi. İşin maliyeti bir kat daha arttı tabi. Bunun faturasını bizden çıkarma hesapları yapmaya başladılar. Önümüzde zamlar olacak. Şimdiden söylentiler dolaşmaya başladı. Zam olmayacak diye. Öbür yandan elektriğe doğal gaza yapılan zamlar da gerçekten bizleri çok etkiledi. Artık aldığımız ücret açlık sınırında yaşamamızı ancak sağlıyor. Ancak kira ve faturaları ödeyebiliyoruz. Diğer ihtiyaçlarımızı karşılamıyor zaten.

Sonuç olarak şunu vurgulamak istiyorum. Madem biz bu sıkıntıları yaşıyoruz. Birlikte nasıl hareket edeceğimizi, kendi başımıza nasıl davranmak gerektiğini, haksızlıkların üstesinden nasıl geleceğimiğimizi bilmemiz gerekir. Çünkü kazanmak bilinçli davranmakla olur. Birlikte hareket edersek güçlü oluruz. Bunun için de sıkıntılarımızı konuşarak tartışarak birbirimizi örgütlemeliyiz.Böylelikle hakkımızı kazanırız. Bunu yapmak imkansız değil. Hemen yanıbaşımızda kurulmuş bulunan Topkapı İşçi Derneği tam da böyle davranan işçilerin eseri olmuştur. İşçi Derneği'ni kurarak yolu açan arkadaşlardan öğrenerek onlarla el birliği yaparak geleceğimizi kazanabiliriz.

Matbaa işçileri

Bir çorap işçisi sesleniyor:

Çorap işçisi derneğine sahip çıkmalıdır!

Merhaba çorap işçisi arkadaşlar.

Çalışma şartlarımız çok ağır. Sigortamız yapılmıyor, işgüvencemiz yok. Ücretlerimiz çok düşük, ama bu kadarı bile ödenmiyor, paramızı almak için patronun kapılarında sürünüyoruz. Sosyal hak diye bir şey kalmadı, ikramiye, fazla mesai ücreti ne varsa her şey elimizden alındı. Geleceğimiz karanlık, hayatımız patronların insafına kalmış.

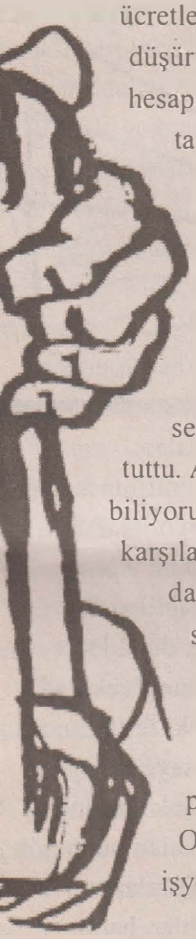
Bu durumumuzun nedeni de kendimiziz

Tüm metal işçisi arkadaşlarımıza çağrımızdır;

Gün birlik olma günüdür!

Metal işçisi arkadaşlar;

İçerisinde bulunduğumuz dönem işkolumuz için son derece önemli. Metal patronlarıyla metal işçileri sendikaları arasında yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşmazlık sürecine girdi. Patronlar ücretlere %4 zam, fazla mesai ücretlerinin düşürülmesi, ikramiyelerin ve tazminatların hesaplandığı gün sayılarının düşürülmesi gibi taleplerin yanı sıra denkleştirme ve telafi çalışmaları gibi esnek çalıştırma yöntemlerini içeren bir teklifte bulundular. Bu teklifler bizlerin tarafından bakıldığında asla kabul edilemez.

Görüşme masasına oturan üç sendika da patronlarla uyuşmazlık zaptı tuttu. Ancak geçmiş deneyimlerimizden biliyoruz ki metal işçileri her an bir ihanetle karşılaşabilirler. Buna engel olmanın tek yolu da kendi birlikteliklerimizi oluşturmak ve sendikalarımıza baskı uygulamaktır.

Unutmamalıyız ki imzalanacak olan sözleşme sadece sendikalı işçileri ilgilendirmiyor. Bütün metal patronlarının gözü bu görüşmelerde. Oradan çıkacak sonuca göre sendikasız işyerlerinin patronları da sözleşmede olandan çok daha ağır koşulları işçilere dayatacak. Bu yüzden sendikalı - sendikasız, şu ya da bu sendika üyesi gibi ayrımlar yapmadan biraraya gelmeliyiz. Çünkü sonuçta bu durumdan hep birlikte etkileneceğiz ve patronların dayatmalarına ancak birleşerek yanıt verebiliriz. Daha iyi bir ücret, daha iyi çalışma ve yaşam koşulları taleplerinin etrafında birlik olmalıyız.

Bütün bunların yanı sıra patronlar bu saldırıları için dünya ölçeğinde yaşanan ekonomik krizi bahane ediyor. Oysa daha görüşmelerin başında geçtiğimiz dönemin ne kadar kârlı geçtiğinden de yine kendileri bahsediyordu. Yani bizim hiç bir sorumluluğumuzun olmadığı bu krizin faturasını bize ödetmeye çalışıyorlar. Çevremizdeki fabrikalarda ücretsiz izinler, işten çıkarmalar uygulanmaya başladı bile. Buna kesinlikle izin vermemeliyiz. 'Bu faturayı biz ödemeyeceğiz!' demeli, ücretsiz izinlerin ve işten çıkarmaların yasaklanmasını istemeliyiz.

Yıllardır bizlerden fedakârlık isteyenler kendi kârlarından hiç vazgeçmedi. Onlar kendilerini büyütürken bizlerin payına hep daha kötü çalışma ve yaşam koşulları, hep sefalet düştü. Artık bu gidişe dur demeli, sadaka zammına, sosyal haklarımızın gaspına, esnek çalışmaya, işçi kıyımlarına karşı ortak mücedele etmeliyiz!

Metal işçileri

aslında. Çünkü bir araya gelememişiz. bir araya geldiğimiz zamanlar da olmuş ama bireysel çıkar ilişkileri ile beraber birbirimizden koparılmışız. Çünkü ben çalışayım arkadaşım çalışmasın mantığı, benim olsun arkadaşımın olmasın diye diye geriye dönüp baktığımızda kendimize zarar vermekten başka hiç bir şey yapamamışız.

Gece gündüz çalış, Cumartesi-Pazar çalış. Mesai yapmasak zaten aç kalıyoruz. Bu dünyaya sadece çalışmaya mı geldik. sefalet içinde sürünmeye mi? Bu dünyanın nimetlerinden neden biz de pay almayalım?

Yapmamız gereken basit aslında arkadaşlar: Bir araya gelmek ve mücadele etmek! Bunu yapmak basit çünkü bu kadar zor bir hayatı omuzlayan bizler için bunu yapmak zor olmasa gerek. Dahası bu yolda atılmış adımlar da var. İşte **Topkapı İşçi Derneği** hepimiz için bir şanstır. Bu şansı iyi kullanalım.

İşçi Derneği herkese açık ve hiç bir çıkar göz etmeksizin yanımızdadır.

Asgari ücret = Azami sömürü

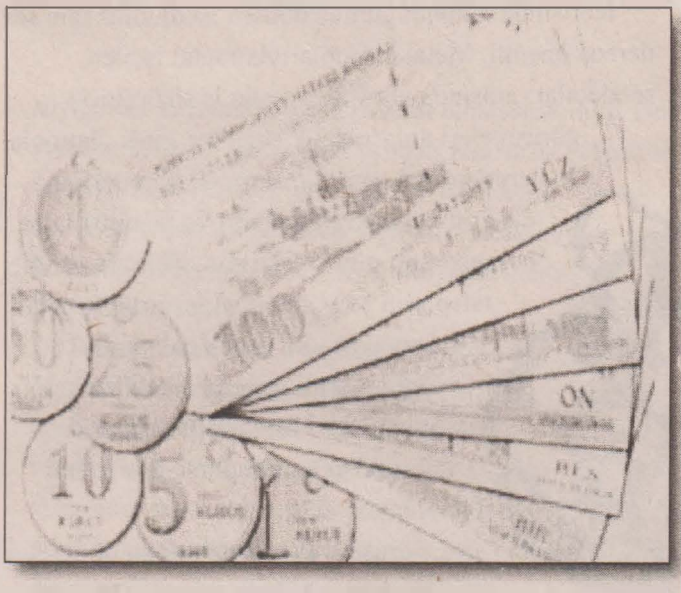
Sermayenin işçi sınıfına karşı saldırılarının giderek arttığı bir dönemden geçmekteyiz. İnsanca yaşamamamız için ne maddi imkânlarımız ne de zamanımız var. Sosyal-kültürel gereksinimler bir yana, en zaruri ihtiyaçlarımız olan beslenme, barınma sağlık gibi ihtiyaçlarımızı bile karşılamakta güçlük çekiyoruz. Çünkü saatlerce çalışmamız karşılığında bizlere verilen ücret, ertesi gün işe yeniden gelebilmemizi dahi sağlamıyor çoğu durumda.

Yürürlükteki Asgari Ücret Yönetmeliğinde, asgari ücret, 'işçilere normal bir çalışma günü karşılığı olarak ödenen ve işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücrettir' şeklinde tanımlanıyor.

Şu anda yürürlükte olan asgari ücret brüt 638,70 YTL; kesintilerden sonra elimize 503,26 YTL geçiyor.

Peki, asgari ücret yasada geçtiği gibi zaruri ihtiyaçlarımızı karşılamaya yetiyor mu? Türk-İş'in Ekim ayında yaptığı bir araştırmaya göre, dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı 2.416,66 YTL'dir. Yapılan araştırmada, dört kişilik bir ailenin sağlıklı bir biçimde beslenebilmesi için gerekli gıda harcamalarının toplamı, yani açlık sınırı 741,91 YTL'dir.

Açlık sınırının 741,91 YTL olduğu bu ülkede, asgari ücret 503,26 YTL'dir. Yani asgari ücretli bir işçi ailesi açlık sınırının altındaki koşullara mahkûm edilmektedir! Üstelik bu ailenin işe gitmek ve barınmak için harcadığı ulaşım ve kira masrafları da buna eklenecektir. Yine bunun yanında sağlık, eğitim, ısınma ve iletişim gibi zorunlu ihtiyaçlarda söz konusudur. Bunların da eklenmesiyle birlikte bir ailenin aylık zorunlu giderini ifade eden yoksulluk sınırı ortaya çıkıyor. Bu rakamsa 2.416,66 YTL'ye ulaşmış durumda. Peki ya insanın diğer kültürel ihtiyaçları? Sinema, tiyatro, kitap vs.? Bunlar için biz işçilerin ne parası ne de zamanı var. Hatta patronlara göre buna hakkımız bile yok! Kısacası bize verilen asgari ücret ile minimum düzeyde yaşayabilmemiz için gerekli olan ücret arasında uçurumlar var. Ama patronlara göre

mevcut asgari ücret bile gereğinden fazla!

Rakamlara baktığımızda, yoksulluk sınırının asgari ücretin yaklaşık dört katı olduğunu görüyoruz. Peki, nasıl oluyor da asgari ücretle çalışan işçi ve ailesi ölmemeyi ve ay sonunu getirmeyi başarabiliyor? Sorunun cevabı, yukarıdaki oranda gizli: dört! Dört kişilik bir ailenin geçinebilmesi, yani ölmeyecek kadar 'iyi' koşullarda yaşayabilmesi için ailedeki fertlerinin hepsinin çalışması gerekiyor. Ancak bu sayede asgari derecede 'insani' koşullarda, yani yoksulluk sınırında yaşanabiliyor. Kapitalistler zaten daha baştan bunu göz önünde bulundurarak asgari ücreti belirliyorlar. Dolayısıyla eğitim görmesi gereken gençler, hatta çocuklar, çok kötü koşullarda ve düşük ücretlerle çalışmak zorunda kalıyorlar. İşte burjuvazinin 'kutsal aile birliği' ancak tüm aile fertlerinin fabrikalarda birleşmesiyle sağlanıyor!

Başta düşük ücretler olmak üzere yaşadığımız bütün sorunlar bölgemizdeki diğer fabrikalarda da yaşanmaktadır. Bu nedenle aynı bölgedeki fabrikalardan işçilerle bir araya gelmek, ortak hareket etmek bizi patronlar karşısında daha güçlü kılacaktır. Öyleyse farklı fabrikalardan işçiler olarak bir araya gelmenin yollarını bulmaya çalışalım. Ya da bu imkânları kendimiz yaratalım.

Sermayenin krizinin faturası bize ödetilmeye çalışılıyor!

Faturayı ödemeyeceğiz!

ABD'nin finans sektöründe yaşanan krizin dalgaları bütün dünyayı sardı. Bu kriz, işçilerin ürettikleri değerlere el koyan kapitalistlerin finansal alanda oynadıkları büyük kumarın sonucudur. Bu kumara kolay yoldan misliyle kazanmak için başvurmuşlardır. 1970'lerde yoğunluk kazanan bu eğilim son dönemde iyice yoldan çıkmıştır. Gerçek üretime dayanmayan devasa bir finans balonu yaratılmış ve kriz bu balonun patlamasıyla gelmiştir. Patlamanın gücüyle yaratılan saadet zincirinden beslenen dev mali tekeller peşi sıra batmıştır.

İşte bugün bizlere ödetilmek istenen bu büyük batağın faturasıdır.

Fatura işten atmalarla, ücret düşüşleriyle, vergilerin arttırılmasıyla, iğneden ipliğe her şeye zam yaparak, sosyal haklarımız tırpanlanarak ödettirilmek isteniyor. Yıllarca kriz bahanesiyle kasalarını doldurup büyük "zulalar" yapanlar bu zulalarını kullanmak yerine bizim cebimize göz dikiyorlar.

Bu faturayı ödememeliyiz. Bunun için taleplerimiz şunlardır:

1. İşten çıkarmalar, mevcut haklar korunarak ve iş yoğunluğu arttırılmadan yasaklanmalıdır. İşten çıkarılmış olanlar işe geri alınmalıdır.

2. Çalışma süreleri ücret kaybı olmadan düşürülmeli ve bunu yaparken çalışma şartları ağırlaştırılmamalıdır.

3. Taşeronlaştırma, geçici çalışma, part-time çalışma gibi uygulamalara son verilmelidir.

4. İşsizlik fonunun yağmalanmasından vazgeçilmeli, fon tümüyle işçilerin yararına kullanılmalı, kullanımın önündeki engeller kaldırılmalıdır.

5. Kıdem tazminatı gibi hakların tartışılmasına bile izin vermeyiz, bundan vazgeçilmelidir.

6. Temel tüketim maddelerine yapılan zamlar geri çekilmelidir.

7. İşçilerin boyununu büken dolaylı ve dolaysız vergiler kaldırılmalı, sermayedarlardan ve büyük şirketlerden alınan vergiler arttırılmalıdır.

8. Asgari ücret vergiden muaf tutulmalı ve insanca

yaşamaya yetecek düzeye getirilmelidir.

9. Paralı eğitim ve paralı sağlık uygulamalarına son verilmeli, bütçe buna uygun biçimde yeniden düzenlenmelidir.

10. Örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılmalı, işçilere sınırsız söz ve örgütlenme özgürlüğü tanınmalıdır.

Bu taleplerimiz doğrultusunda mücadele ederek krizin bize kesilen faturasını çöpe atmak için birlikte mücadeleyi yükselteceğiz. Cebimizdeki kırıntıları da almalarına seyirci kalmayacak patronların zulalarını patlatacağız!

Asgari ücretimizle en çok vergiyi veriyoruz!

Asgari ücretten kesilen vergiler de üzerinden atlanmaması gereken önemli bir konudur. İşçilerin aldığı 457,63 YTL'nin yaklaşık %40'ına tekabül eden 181,07 YTL'si kesiliyor. Patronların ödedikleri vergi işçilerin emeğini gasp ederek kazandıklarının yanında devede kulak kalmaktayken; işçilerin elindense kazandıklarının neredeyse yarısı alınmaktadır. Günün en az üçte birini çalışarak geçirmemize karşılık aldığımız aylık ücret açlık sınırı düzeyinde kalmaktadır.

İnsanca Çalışmak ve Yaşamak İçin...

TOPKAPI İŞÇİ DERNEĞİ

1. OLAĞAN GENEL KURULU

22 KASIM CUMARTESİ SAAT: 14.00

Ortak sorunlarımıza ortak çözümler bulmak için haydi genel kurula!

Topkapı İşçi Derneği

Davutpaşa Cd. TİM-I İş Merkezi Kat: 3 No: 230 Topkapı

Tel: (212) 576 11 51

e-posta: topkapi_iscileri@yahoo.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 367 * Fiyatı: 25 YKr * Kasım 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad 50/10 Fatih İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Given Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı İstanbul Tel: (212) 577 54 92